

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/471/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1512236092
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Javorčíková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1512236092.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Kataríny Javorčíkovej a členov JUDr. Edity Szabovej a JUDr. Martina Murgaša v právnej veci navrhovateľky: A.. B. X., V. L.: L. XXXX/XX, L., zastúpená. JUDr. Jozef Boledovič, advokát, AK Rovinka č. 578, proti odporčyni: Toyota Financial Services Slovakia, s. r. o., Gagarinova 7/C, Bratislava, o zaplatenie 122,34 Eur s príslušenstvom, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V v Bratislave č.k. 12C/81/2013-82 zo dňa 21.5.2013, pomerom hlasov 3:0 takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava V v Bratislave č.k. 12C/81/2013-82 zo dňa 21.5.2013 potvrdzuje.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa výrokom I. zastavil konanie v časti o zaplatenie istiny 122,34 Eur a v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 122,34 Eur od 06.09.2012 do 19.09.2012. Výrokom II. odporčyniu zaviazal zaplatiť navrhovateľke úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 122,34 Eur od 20.09.2012 do 02.01.2013 do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Výrokom III. odporčyniu zaviazal zaplatiť na účet súdu súdny poplatok za návrh vo výške 16,50 Eur. Rozhodnutie o trovách konania si vyhradil po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že navrhovateľka sa v konaní domáhala zaplatenia 122,34 Eur spolu s 8,5 % úrokom z omeškania ročne od 06.09.2012 do zaplatenia a náhrady trov konania. Nárok odôvodnila tým, že dňa 03.08.2012 zaslala odporčyni oznámenie o predčasnej úhrade záväzku, v ktorom sa zaviazala svoje záväzky z úverovej zmluvy, ktoré vyčíslila odporčynia vo výške 12 402,49 Eur, vysporiadať najneskôr ku dňu 05.09.2012. Do vyčíslenia úverovej zmluvy odporčynia pod bodom 6 zahrnula aj poplatok za vysporiadanie úverovej zmluvy vo výške 122,34 Eur, na ktorý však nemala nárok. S týmto názorom sa stotožnil aj Inšpektorát SOI pre Bratislavský kraj, ktorý vykonal u odporčyni kontrolu a zistil, že odporčynia nesprávne vyčíslila predčasné splatenie úveru tým, že účtovala aj predmetný poplatok. Navrhovateľka vyzvala odporčyniu na vrátenie poplatku do 19.09.2012 v oznámení o rozpore vo vyčíslení záväzku zo dňa 03.09.2012. Odporčynia ho prevzala v ten istý deň t. j. 03.09.2012. Napriek tomu zaplatený poplatok vrátila až začiatkom januára 2013.

Odporčynia sa k návrhu písomne nevyjadrila. Súdu len dňa 15.05.2013 zaslala výpis zo svojho účtu, z ktorého vyplynulo, že dňa 02.01.2013 poukázala navrhovateľke 122,34 Eur. Na vytýčené pojednávanie sa nedostavila a súd prejednal vec v jej neprítomnosti v súlade s § 101 ods. 2 O.s.p.. Vo veci súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky a oboznámením predložených listinných dôkazov. Na pojednávaní dňa 21.05.2013 navrhovateľka zobrala návrh späť v časti istiny a časti príslušenstva - úroku z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 122,34 Eur od 06.09.2012 do 19.09.2012 z dôvodu, že odporčynia jej v januári 2013 žalovanú istinu zaplatila. Trvala však na zaplatení úroku z omeškania za obdobie od 20.09.2012 do 02.01.2013. Súd preto konanie v späťvzatej časti podľa § 96 ods. 1 O.s.p. zastavil. Po vykonanom dokazovaní mal súd za preukázané, že žalobný návrh bol na

súd podaný dôvodne. Po späťvzati návrhu súd rozhodoval už len o požadovanom úroku z omeškania, ktorý navrhovateľke priznal v súlade s ustanoveniami § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nar. vl. č. 87/ 1995 Zb. Konštatoval, že odporkyňa sa dostala do omeškania od nasledujúceho dňa uvedeného v rozpore vo vyčíslení záväzku a bola v omeškaní až do zaplatenia žalovanej istiny (02.01.2013). Nakoľko navrhovateľka ako spotrebiteľka je oslobodená od platenia súdneho poplatku za návrh, súd zaviazal odporkyňu na jeho zaplatenie v zmysle § 2 ods. 2 zák. č. 71/1992 Zb..

Proti rozsudku podala v celom rozsahu odvolanie odporkyňa prostredníctvom právneho zástupcu, podaním zo dňa 11.7.2013. Poukázala na to, že vo veci bol vydaný platobný rozkaz, voči ktorému podala včas odpor. Uviedla v ňom, že podľa § 16 ods. 1,2,3,4 a 5 zák. č. 129/2010 Z.z. má spotrebiteľ právo úplne alebo čiastočne platiť spotrebiteľský úver pred dohodnutou dobou splatnosti. V takom prípade je povinný uhradiť úrok a náklady vzniknuté len za obdobie od poskytnutia spotrebiteľského úveru do jeho splatenia. Ak splatí úver pred lehotou platnosti má veriteľ nárok na náhradu nákladov, ktoré vznikli pred lehotou splatnosti. Zákon upravuje aj výšku a výnimky z uvedenej kompenzácie. Odporkyňa je toho názoru, že pri vyberaní poplatku postupovala v súlade s citovaným ustanovením zákona. Týmto dôvodmi sa však súd v rozsudku nezaoberal, hoci boli uvedené už v odpore, čím porušil právo odporkyne na spravodlivé súdne konanie. Preto sa domáha, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok a žalobu zamietol. Alternatívne, aby ho zrušil a vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

K odvolaniu sa navrhovateľka písomne vyjadrila prostredníctvom právneho zástupcu, podaním zo dňa 29.7.2013. Namietla, že v danom prípade bola uzavretá úverová zmluva s 0 %-tnou úrokovou sadzbou. Pokiaľ sa odporca odvoláva na § 16 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zdôraznila, že podľa § 16 ods. 5 tohto zákona, sa upravuje výška poplatkov podľa výšky úrokov, ktoré by navrhovateľka zaplatila počas obdobia medzi splatením úveru pred lehotou splatnosti a dohodnutým dátumom ukončenia zmluvy, čo je 0,- Eur. Navrhla preto rozsudok potvrdiť. Nárok na náhradu trov odvolacieho konania si neuplatnila.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), v rozsahu podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), prejednal vec bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., postupom podľa § 156 ods. 3 O.s.p., a po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že odvolanie odporkyne nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa zistil správne skutkový stav veci, a vyvodil z neho správny právny záver o dôvodnosti uplatneného nároku navrhovateľky. Zo súdneho spisu vyplýva, že odporkyňa žalovanú istinu uhradila navrhovateľke dňa 2.1.2013, teda po začatí súdneho konania podaním žalobného návrhu dňa 31.12.2012. Platobný rozkaz vo veci bol vydaný až dňa 23.1.2013, kedy zaplatením istiny už odporkyňa v celosti uznala oprávnenosť žalovaného nároku navrhovateľky. Tým súčasne vznikol navrhovateľke zo zákona aj nárok na úhradu úrokov z omeškania za včasne neuhradenie jej pohľadávky. Napriek tomu odpor voči platobnému rozkazu odporkyňa nezdôvodnila zánikom pohľadávky jej zaplatením, ale spochybnila jej oprávnenosť čo do samotného základu. Sama pritom ešte pred rozhodnutím v merite veci predložila súdu doklad o úhrade žalovanej istiny. Podané odvolanie voči napadnutému rozsudku však opätovne odôvodnila rovnako ako podaný odpor. Ak mala odporkyňa pochybnosti o dôvodnosti žalovanej sumy, čo aj namietala v súdnom konaní, nebol dôvod pre uhradenie spornej pohľadávky. Jej dobrovoľným zaplatením nastali následky podľa §559 OZ a dlh zanikol jeho splnením. Preto je ďalšie skúmanie oprávnenosti žalovanej pohľadávky navrhovateľky nadbytočné.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodne prvostupňový súd v samostatnom rozhodnutí o trovách konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.